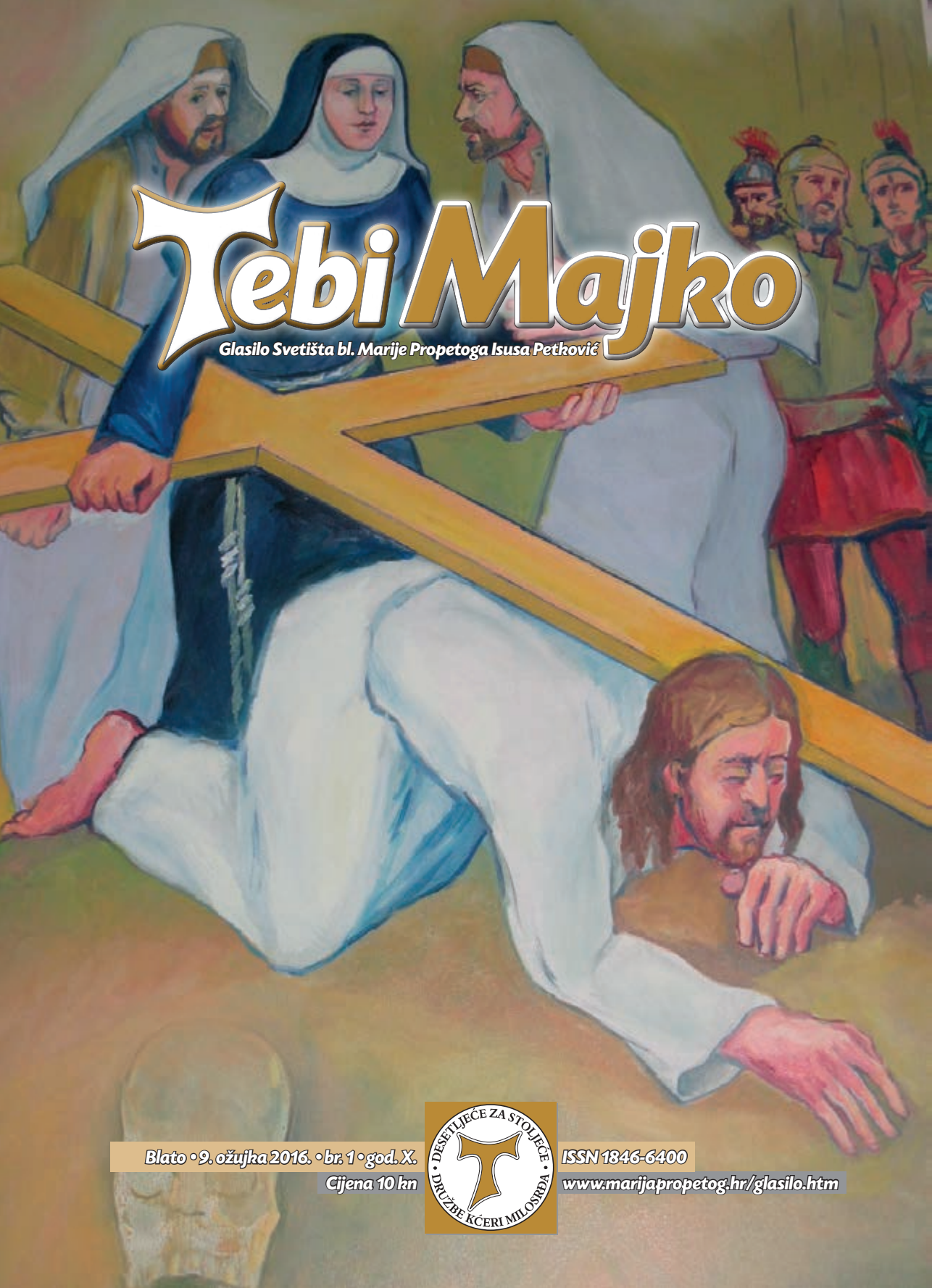

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. ožujka 2016. • br. 1 • god. X.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasminka Gašparović

- 3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

s. M. Emila Barbarić

- 4 Kćeri Milosrđa – tkalje milosrđa i zajedništva u suvremenom svijetu
Uz kapitul Hrvatske provincije Krista Kralja

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

- 10 U nedjelju Muke – o križu Pouka, 15. ožujka 1959.
12 O djelima ljubavi i milosrđa Pouka, 26. lipnja 1946.
14 O djelima milosrđa Pouka, 20. rujna 1948.

Blaženici u čast...

s. M. Janja Jurman

- 16 Križ je najbolja škola života

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

- 18 VI. redoviti kapitul Hrvatske provincije Krista Kralja Družbe Kćeri Milosrđa

s. M. Emila Barbarić

- 21 Svatko može postati graditelj boljega svijeta i sigurnijega društva
Uz jubileje u župi sv. Josipa u Zagrebu
Dubravka Zavrtnik

- 28 Ta Bogu ništa nije nemoguće!

s. M. Jelena Krilić

- 30 Djelotvorno milosrđe

Julijana Vujica

- 31 U Godini sv. Vlaha u njegovu Gradu Dubrovačko hodočašće mladih iz Blata

Zagovori bl. Marije Propetoga...

s. M. Janja Jurman

- 32 S blaženicom u svetištu...
35 Zahvale i obavijesti

s. M. Jasminka Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Obratite se i vjerujte evanđelju! – poziv je kojim započinjemo korizmu, vrijeme pripreve za najveću kršćansku svetkovinu Uskrs. Obraćanje na koje Isus poziva znači okretanje od sebe, okretanje od grijeha, od prolaznoga i okretanje drugome, kreposnom životu i onome što je neprolazno, vječno. No to je ujedno i okretanje Drugome, Gospodinu koji nas čeka da uz njegovu pomoć mijenjamo svoj život na bolje. Našim slabim, ljudskim silama to je nemoguće, ali uz njegovu milost i snagu sve je moguće, kako ističe i bl. Marija Propetoga:

»Krist, vječna Riječ i Istina, rekao je: 'Bez mene ne možete ništa!' A što hoće reći: *ništa?* Ništa! Zato prvo, mile moje, moramo se okrenuti k njemu i obratiti, svim srcem i dušom uhvatiti se njega, osloniti se na njega, držati se čvrsto njega, biti s njime jedno, kako je sam rekao: 'Da budu svi u meni jedno, kao što sam ja s Ocem jedno!'« (Pouka, 8. srpnja 1954.).

Bog je pun dobrote, on je beskrajna dobrota, on nas uporno čeka, kuca na vrata našega srca i osluškuje hoće li dobiti, makar i najtiši poziv, da uđe, da ga čekamo, da je dobrodošao i željen gost. Neka nas nikakav strah da smo nedostojni, niti lažan stid zbog naših slabosti i grijeha ne zatvori pred njegovom velikodušnošću jer:

»Gospodin Bog daje nam svoje obećanje; slušaj dušo kako su utješne ove njegove svete riječi: 'Utješite se, jer ako su grijesi vaši crveni kao skrlet, postat će bijeli kao snijeg... Izlit ću na vas vodu živu, vodu, koja daje novi život, koja čini da stablo rađa obilan plod...' Gospodin nikoga ne odbacuje koji se k njemu s pouzdanjem približi. (...) O milosti! Ako mu se duša srcem približi, njemu se obrati i moli milost i milosrđe, Isus zaboravlja sve njezine prošle grijeha i nedostatke, jer kaže: 'Ako mi se obratiš, ja ću sve tvoje grijeha baciti iza svojih leđa.'« (Pouka, 18. ožujka 1942.).

Neka nas vlastito iskustvo primljena milosrđa otvori za svjesnije življenje korizmenog vremena kroz molitvu, post i milostinju. Naš post neka ne bude samo besplodno odricanje, nego takav da nas oslobodi od svega što nas sputava da primijetimo svoga bližnjega, da nađemo vremena za svoju obitelj, da znamo saslušati onoga tko je u nevolji, da utješimo žalosne. Neka nas post oslobodi za istinsku ljubav prema Gospodinu i prema bližnjima. U svojim molitvama ne zaboravimo one koji su potrebni Božje blizine i milosti, koji su slabi, bolesni i duhovno nemoćni. Tako ćemo moći otkriti i one, potrebne milostinje, dara iz srca, ne samo materijalnog, već i duhovnog. Ova korizma neka nam svima pomogne da rastemo u svetosti, na što nas nuka i naša blaženica:

»Isus hoće naše posvećenje. On hoće da svi budemo sveti, kao što govori u svom evanđelju: 'Budite savršeni, kao što je savršen Otac vaš nebeski.' Isus neće da grešnik umre, nego da se obrati i da živi uvijek u slavi... (Pouka, 10. ožujka 1943.).

Stoga, neka je svima svet i sretan Uskrs, ispunjen iskustvom milosrđa i dobrote uskrsloga Gospodina!

s. M. Emila Barbarić,
provincijalna predstojnica
Hrvatske provincije Krista Kralja
Družbe Kćeri Milosrđa

Kćeri Milosrđa – tkalje milosrđa i zajedništva u suvremenom svijetu

Izlaganje uz temu kapitula Hrvatske provincije Krista Kralja u Blatu, 5. siječnja 2016.

Poštovana predsjednice kapitularnoga skupa, M. Cristina, poštovana provincijalna predstojnica s. Nelija i drage sestre članice kapitula, sestrički vas pozdravljam u ovo radosno božićno vrijeme kada je upriličeno i slavljenje našega VI. redovitog kapitula hrvatske provincije Krista Kralja. Zahvaljujem provincijalnoj upravi na čelu s provincijalnom predstojnicom koja mi je povjerila pripremu teme za kapitul naše provincije, a to je ujedno tema koju nam je zadao naš posljednji vrhovni kapitul Družbe (Rim, 15. srpnja do 15. kolovoza 2015.). Tema je u svojoj zahtjevnosti veoma izazovna, ali nas ujedno ispunja nadom i otvorenošću Duhu, a uvodi nas i u ostvarenje projekta na putu prema 100. obljetnici naše družbe (1920.-2020.); vrlo je aktualna za sve vjernike, a napose za nas, Kćeri Milosrđa, u ovoj Godini milosrđa u kojoj nas papa Franjo poziva da:

»(...)živimo u svakodnevnom životu milosrđa koje Otac neprestano proteže na sve nas. Dopustimo da nas u ovome Jubileju Bog iznenadi. On se nikada ne umara širom otvoriti vrata svoga srca i ponavljati nam da nas voli i da želi dijeliti s nama svoj život.«¹

¹ Papa Franjo, *Misericordiae vultus – Lice milosrđa*. Bula najave izvanrednoga jubileja milosrđa, s tal. prev. Slavko Antunović, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 2015., br. 15.

Pojam milosrđa u Bibliji se uvijek odnosi na Božje milosrđe prema pojedincu i čitavom narodu. Njegovim se providonosnim naumom milosrđe uvijek iznova očitavalo u ljudskoj povijesti – od stvaranja svijeta, do današnjega dana, a osobito utjelovljenjem Isusa Krista i njegovim rođenjem, što ovih dana otajstveno proživljavamo. Upravo se to Božje milosrđe posebice odražava na svakoj od nas jer nas Bog ljubi i time što nas je milostivo pozvao na život u Družbi Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje.

U ovoj prigodi slavljenja kapitula nema potrebe za teološkim razlaganjem o milosrđu i zajedništvu jer su nam temu milosrđa predočavali brojni vrsni teolozi prošlosti, a u naše vrijeme posebice sv. Ivan Pavao II. u enciklici *Bogat milosrđem* i papa Franjo u buli o izvanrednom Jubileju milosrđa *Lice milosrđa*.

Još mnogo prije ovih velikih papa naša Majka utemeljiteljica, bl. Marija Propetoga Isusa Petković, vjerna evanđelju i nauku Crkve, u svojim je poukama sestrama tumačila naziv Družbe Kćeri Milosrđa i našu ulogu koja nam je zadana pozivom i ulaskom u Družbu. Mi kao one koje smo pozvane slijediti Isusa imamo jedno jedincato poslanje – ovome svijetu uprisutniti Očevo milosrđe po primjeru Isusa Krista i naše Majke utemeljiteljice. Stoga se ovo izlaganje temelji na poukama Majke utemeljite-

ljice koje se jako podudaraju s bulom pape Franje *Lice milosrđa*, najnovijem crkvenom dokumentu o milosrđu, veoma sadržajnom i sveobuhvatnom. Ako taj dokument dosad nismo temeljito proučile, onda bi valjalo da ga što prije, upravo kao Kćeri Milosrđa, iščitamo i učinimo svojim svagdanjim štivom.

Naša Majka utemeljiteljica, bl. Marija Propetoga, svesrdno se zalagala za to da Družba Kćeri Milosrđa trajno uprisutnjuje Očevo milosrđe, uvijek suvremeno svome dobu u prepoznavanju potreba i načinu iskazivanja milosrđa. Žarko je željela da njezina družba uvijek bude svjedokinja milosrđa u svojim članicama diljem svijeta. Danas je to svaka od nas, kao i sve naše susestre koje su nas izabrale da i umjesto njih istinski produbimo zadanu temu kapitula i da pomognemo i sebi i njima zaživjeti milosrđe u karizmi Kćeri Milosrđa. Obvezuje nas na to ovaj povijesni trenutak, a to je završetak prvoga stoljeća naše družbe, da nam udubljivanje u temu milosrđa bude svekolika pomoć pri ulasku u drugo stoljeće Družbe, ne samo nama

već i redovničkom naraštaju koji će ući u našu karizmu, a i laicima koji su otvoreni da budu u službi milosrđa.

S obzirom na temu milosrđa u provincijalnom kapitolu, nas Kćeri Milosrđa, na neki se način doživljava kao vjerne tkalje, i to ne bilo kakvog platna, već tkalje milosrđa i zajedništva u svijetu usmjerenu samo na materijalnu dobit. Nama je povjereno biti tkalje čvrstih niti milosrđa u platnu zajedništva koje će prekriti svakodnevicu svega našeg poslanja na svim krajevima svijeta kamo nas milosrdni Otac šalje.

Tkanje je umijeće koje svatko može ostvariti na sebi svojstven način, darom i voljom da učini nešto lijepo i trajno, da izradi – da otkriva umjetničku tvorevinu koja neće samo ostaviti naoko lijep i ugodan dojam, već će drugome doista koristiti u dohvaćanju kraljevstva Božjega, na ovome i na drugom svijetu. Probudimo u sebi svijest da smo upravo mi, Kćeri Milosrđa, pozvane tkanje započeti u našim konkretnim zajednicama. Evanđelje nam daje čvrste niti potke – osnove: »Ljubite jedni druge kao

što sam ja ljubio vas« (Iv 15, 17) ili »Budite milosrdni kao što je milosrdan Otac vaš nebeski« (Lk 6, 36), a mi smo one koje će svojim žarom i osobnim marom provlačiti niti potke i stvarati odgovarajuće uzorke koji bi trebali biti autentični i privlačni za nasljedovanje svima koji su osjetljivi na poticaje Duha.

Majka utemeljiteljica nam osvještuje potrebu zahvale Bogu za primljeni dar duhovnoga poziva za ulazak u Družbu Kćeri Milosrđa i ujedno nas ohrabruje u razvijanju odgovornosti za taj dar:

»Kćeri moje, kćeri Božjeg milosrđa, vi možete bolje nego itko drugi razumjeti i vršiti djela milosrđa. Milosrđe je svojstvo srca nebeskog Oca, a vi ste kćeri koje je upravo njegovo srce izabralo da nastavi preko vas, kao preko svojih anđela na zemlji, svoja djela milosrđa prema jadnom, trpećem čovječanstvu.«²

Blažena Marija Propetoga posvema razumije Božju zamisao Družbe kojoj ona, zajedno sa

svojim duhovnim kćerima, želi vjerno odgovarati. Snažnom riječju nam to osvještuje:

»Da, kćeri moje, morate biti anđeli milosrđa i ljubavi. Ali da bismo se mogle potpuno predati Bogu po svetim zavjetima kao žrtve ljubavi i posvetiti mu se u neprekidnom radu bez odmora, za dobro drugih, moramo se najprije lišiti sebe, zaboraviti se, zatajiti se.«³

Pod pojmom *lišavanja sebe* Majka utemeljiteljica razumije onu iskrenu i evandeosku nesebičnost i odricanje u poniznosti, upravo onako kako je to Isus rekao svojim učenicima kada ih je »sablaznio« jer su oni u svom ljudskom shvaćanju posve drukčije poimali Mesiju. Nije ih htio zavaravati nego im je jasno očitovao što znači biti Kristov učenik i slijediti ga:

»Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom« (Lk 9, 23).

Tko to shvati, shvatio je ono za život najvažnije, a to je kako slijediti Krista i dosegnuti sreću koja mu je time zajamčena.

² Bl. Marija Propetoga Isusa Petković, *Pouke i kapi-tuli*, Caseros, 20. rujna 1948.

³ Isto.

Čim čovjek počne težiti za tim da sebe osigura, da mu bude dobro i ugodno, u opasnosti je da zarobi drugoga i uskrati mu istinsku ljubav o kojoj nam govori evanđelje. To može postati temeljno razočaranje čovjekova poslanja. Na toj Isusovoj tvrdnji i naša blažena Majka utemeljiteljica gradi svoje stavove jer se želi poistovjetiti sa svojim ljubljenim zaručnikom:

»Da, Kćeri Milosrđa, moramo činiti milosrđe bez odmora, činiti ga više nego sve milosrdne duše, jer se mi zovemo Kćeri Milosrđa, zbog čega nas je Bog postavio na ovaj svijet. O drugom dolasku Gospodin neće doći ponizno kao u Betlemu, nego svečano, veličanstveno, u sjaju svoje slave (usp. Mt 25, 31), da sudi živima i mrtvima za djela milosrđa.«⁴

Milosrđe je našoj Majci utemeljiteljici veoma jasno, i teološki i iskustveno. To je jednostavna primjena evanđelja u vlastitom životu, što je jedini ispravan put u kršćanstvu i u redovništvu, u čemu ona nema nikakve dvojbe. Papa Franjo jednako tvrdi:

»Za Crkvu i za vjerodostojnost njezina navještaja od presudne je važnosti da ona sama živi i svjedoči milosrđe. Vlastitim riječima i djelima mora prenositi milosrđe, kako bi dotaknula srca svih ljudi i potaknula ih da ponovno pronađu put koji vodi k Ocu.«⁵

Milosrđe se ostvaruje u konkretnoj zajednici i u konkretnim djelima. Tu nema ispraznoga nadmudrivanja. Milosrđe se izražava u zajednici i djelatno. Mi, kao redovnice koje smo pozvane posebno njegovati zajedništvo, pozvane smo živjeti poput prve kršćanske zajednice:

»U mnoštvu onih što prigrliše vjeru bijaše jedno srce i jedna duša. I nijedan od njih nije

svojim zvao ništa od onoga što je imao, nego im sve bijaše zajedničko. Apostoli pak velikom silom davahu svjedočanstvo o uskrsnuću Gospodina Isusa i svi uživahu veliku naklonost. Doista, nitko među njima nije oskudijevao jer koji bi god posjedovali zemljišta ili kuće, prodavali bi ih i utržak donosili i stavljali pred noge apostolima. A dijelilo se svakomu koliko je trebao« (Dj 4, 32-35).

Zamislimo neku našu zajednicu u ovakvom duhu. Kako bi se osjećale u njoj sve njezine članice? Takvo je zajedništvo čovjeku posve prirodno i za njim, nesumnjivo, čezne svako ljudsko biće. Gdje god skupina živi zajedno, ona želi ostvarivati takvo zajedništvo jer jedino ono može usrećiti ljudsko srce.

»Prva je istina Kristove Crkve ljubav. Crkva je služiteljica te ljubavi i posreduje tu ljubav ljudima: ljubav koja oprašta i izražava se kroz sebedarje. Zato, gdje god je Crkva prisutna, ondje treba biti vidljivo Očevo milosrđe. U našim župama, zajednicama, udruženjima i pokretima, ukratko, gdje god su kršćani, svatko mora naći oazu milosrđa.«⁶

Ovim riječima papa Franjo kao da se nadovezuje na riječi naše utemeljiteljice, a ona pak nastavlja:

»Bit ćemo tad suđene istom mjerom, kojom smo vršile djela milosrđa i ljubavi prema našem bližnjem. (...) I zato nam neće ništa vrijediti naše mnoge molitve i pokora, ako nemamo milosrđa i ljubavi. Zato, kćeri moje, vi koje ste s djecom i vršite druga djela ljubavi, imajte mnogo milosrđa; činite ne samo tjelesna djela milosrđa, nego još više duhovna, jer je duša vječna i prema tome bit će ono što primi ili vječna sreća ili vječna

⁴ Isto.

⁵ Papa Franjo, *nav. dj.*, br. 12.

⁶ Isto, br. 12.

osuda. Za ljubav Božju brinite se za spasenje djece. Izgradite njihov moralni i duhovni život, jer od svih naših djela, na prvom mjestu stoji duhovni odgoj u vjeri siromašne i zapuštene djece. Moramo činiti djela milosrđa više nego sav svijet, ne samo zato što smo redovnice, nego i zato što je to naša posebna svrha, zbog koje se zovemo Kćeri Milosrđa, što znači da ga moramo rasprostirati među duše širom svijeta.»⁷

Zadivljuju odgovori i prijedlozi većine sestara na upitnike koje je poslala provincijalna uprava za provincijalni kapitul. Iz njih se iščitava da sestre svoj poziv i svoje poslanje u Družbi Kćeri Milosrđa doživljavaju upravo u duhu evanđelja, u duhu Majke utemeljiteljice i u duhu papinske zamisli proglašavanja Godine milosrđa. Osjeća se posvemašnja podudarnost sestara s onim što je naša svrha i narav poziva. Svega nekolicina sestara, od onih koje su odgovorile na sva četiri upitnika, izražavaju se negativno, uz kritički prizvuk.

Utješno je uočiti da većina sestara objektivno sagledava stvarnost našega redovničkog života, ali ih to ne koleba u predanju Kristu, nego naprotiv iskreno teže tomu da osobno i zajednički ostvare ono što je smisao našeg opredjeljenja za posvećeni život. Sestrama je jako stalo da zaživimo, osobno i zajednički, ono što je naš poziv, duhovnost i karizma, te ustrajno povezuju duhovna s materijalnim djelima milosrđa.

Ne smijemo zatvarati oči pred našom redovničkom stvarnosti, što i sestre, prema odgovorima na upitnike dobro uočavaju. Svjesne su da se neprestano trebamo suočavati sa stvarnim stanjem u suvremenom redovništvu, ali u nadi u Božju providnost i oboružane svim darovima

Duha i svime što nam je na raspolaganju, u duhovnom i materijalnom smislu.

Danas smo, čini se više nego ikad u našoj gotovo stoljetnoj opstojnosti Družbe Kćeri Milosrđa, poput naših prethodnica pozvane učiniti sve da se izdignemo iz ispraznoga mentaliteta suvremenog svijeta, da unatoč svim protivnostima i nadalje gradimo na neprolaznim vrednotama božanske zbilje. Pesimizam i malodušje nisu značajke kršćanstva. One su razorna snaga koja uvijek uzdrma one koji nisu utemeljeni na istini evanđelja. Povijest nas vjerodostojno uvjerava iskustvima hrabrih osoba koje se nisu dale pokolebati ni u najvećim neizvjesnostima, pa i u životnim opasnostima. I mi smo danas, poput brojnih naših sestara, uvjerene u istinitost riječi Majke utemeljiteljice koja kaže:

»Svemoguć Bog naime vodi sve od početka naše družbe, dok je vašoj Majci povjerio da čuva za svetu Crkvu njegovu djecu; zato budite sigurne da je naša družba djelo samoga Boga, njega samog, a ne jedne žene ili grupe duša. Gospodin je tražio i htio ovu družbu samo za sebe. On od nje traži samo ljubav. Zadržite dakle i sačuvajte ovaj duh ljubavi prema Isusu i duh jedinstva među sobom.«⁸

Ovo je ono do čega je Majci utemeljiteljici istinski stalo i što svakoj od nas treba biti na srcu. Ona je svjesna toga da je Bog temelj svakog dobra:

»Ali prvo je Isus i revnost prema njemu, a ne staviti na prvo mjesto djela, stavivši njega na drugo mjesto. Da, morate ostvariti djela milosrđa prema bližnjemu, ali se ova moraju roditi iz ljubavi prema Isusu i činiti zbog njega, jer tko zaista ljubi Isusa, ljubi istom ljubavlju njega i duše.«⁹

⁷ Bl. Marija Propetoga Isusa Petković, *Pouke i kapituli*, Caseros, 20. rujna 1948.

⁸ Bl. Marija Propetoga Isusa Petković, *Pouke*, 25. ožujka 1951.

⁹ *Isto*.

Uz to nam Majka utemeljiteljica donosi i stvarnu usporedbu koju se lako razumije:

»Svjetlost ne svijetli zbog sebe, nego zbog drugih, i vatra ne gori da grije samu sebe, nego one koji je okružuju. Tako i mi moramo uvijek ljubiti i ne tražiti ništa za sebe. Morate biti energične i stroge sa samima sobom, žrtvujući se i dajući se sve Isusu i po njemu Ocu, a po Isusu dušama.«¹⁰

Uvjeren sam, drage sestre kapitularki, da je svakoj od nas kojoj je Družba i Provincija povjerila ulogu sudjelovanja na kapitolu, istinski stalo do toga da odgovorimo na svoj poziv Kćeri Milosrđa u ovom duhu u kojem je papa Franjo zaželio, a naša Majka utemeljiteljica, bl. Marija Propetoga, to traži otkad je otkrila značenje naziva Kćeri Milosrđa za našu družbu. Povjereni zadatak je vrlo jednostavan i svaka je od nas može s malo dobre volje i raspoloživosti ostvariti u svojoj zajednici, a potom u poslanju koje

joj Družba i Crkva povjeravaju. I kao što Majka utemeljiteljica kaže:

»A zato je potrebno proći postulantat pun djela ljubavi i novicijat savršen u djelima milosrđa. Stoga molite izvor svega milosrđa, Srce Isusovo, da ulije u vaše srce svoj duh ljubavi, da vas učini instrumentima svoga milosrđa i tako preko vas čini djelo svoje ljubavi. U njemu vas sve blagoslivlja i grli vaša duhovna majka.«¹¹

Mi koje smo prošle postulantat i novicijat preostaje nam da dublje zaživimo sve ono što smo tijekom prijedrenoga puta propustile utvrditi ili obnoviti. Samo u tkanju niti milosrđa i zajedništva postajat ćemo i mi i sestre s kojima živimo svakim danom dosjetljivije, maštovitije, spretnije, točnije i stručnije tkalje koje će, preobražavajući sebe, uspjeti preobraziti svijet.

¹⁰ Isto.

¹¹ Bl. Marija Propetoga Isusa Petković, *Pouke i kapituli*, Caseros, 20. rujna 1948.

***Kapitul prve vrhovne predstojnice
Majke Marije Propetoga
Rim, 15. ožujka 1959.***

Drage sestre, danas ćemo govoriti o pobožnosti prema Muci našega Gospodina Isusa Krista, o Propetoj ljubavi. Moramo ljubiti Isusa umirućeg na križu i u čitavoj njegovoj Muci. Imajmo uvijek uza se propelo. Njemu moramo posvetiti sve svoje riječi, misli i djela; njemu naše molitve, naša razmatranja, naše pjevanje, osobito onu pjesmu o »Propetom Spasitelju«. Sveta Crkva hoće, sâm Isus hoće da kroz ove svete dane, zadnje u korizmici, da se sve odnosi na križ, da se tim naša duša ojača, podigne, okrijepi. Kao što se tijelo krijepi lijekom, tako se duša jača duhovnom hranom da u kušnjama ne padne u napast i tako sve gorčine za nju postaju slatke, lagane. Ono što je za svijet gorko, za dušu koja ljubi Propetoga je slatko, a ono što je svijetu slatko, njoj je gorko. »Daleko od mene da se ičim drugim uznosim, osim križem Gospodina našega Isusa Krista, po kojemu je za mene svijet propet, a ja za svijet« (Gal 6, 14).

Tko ljubi Isusa našega kralja, propetu božansku ljubav, zaručnika i sve naše, kako može misliti na zemaljske stvari, na udobnosti? Koliko trpi ovaj bijedni svijet, jer ne zna naći Isusa i njegov križ; ne zna naći potporu i utjehu u križu, već u njemu vidi samo bol i muku, jer ne poznaje korist križa. Isus nas pita: Što sam ti učinio? Zašto si takva? Ja sam za tebe sve dao, a ti? Isus premnogo trpi radi duša koje se gube. Ako ga ljubimo, s njim ćemo skupa plakati i trpjeti nad gubitkom duša.

U nedjelju Muke – o križu

Zazivajmo milosrđe Božje za spasenje i obraćenje grešnika. Imamo na raspolaganju tolike molitve kao: *Svetim ranama, Križni put, Zadnje riječi na križu* itd. Prati-mo ga u njegovoj Muci, u molitvi u vrtu Getsemani itd.

Preporučujem vama da ljubite Propetoga, da vam ovi dani budu sveti, dani sabranja, pokore i žrtava u sjedinjenju s njim. Naše posebne pobožnosti su: nebeskom Ocu, njegovoj utjelovljenoj Riječi, Propetom.

Ljubimo Isusa pokorničkom ljubavlju, kako ga je ljubila Magdalena, koja kad se je jednom obratila, više nikada ga nije ostavila; nastanila se u špilji, oplakivala svoje grijehе pred jednostavnim križem, ništa drugo nije imala, ni željela. Njezin duh se hranio razmatranjem križa i to joj je bilo dosta.

Kako se je on sav dao nama, tako se mi čitave dajmo njemu. Na nedjelju palama (Cvjetnicu) svi mu klicali pjevajući: »Hosana Sinu Davidovu, blagoslovljen koji dolazi u ime Gospodnje« i prostirali svoje haljine kud je imao proći, a nakon malo, zavedeni od zlih, psovkama i klevetama, sav narod je zahtijevao da se propne. Evo što može zao jezik!

Zato pazite dobro da nijedna riječ ne izađe iz vaših usta protiv starješinama, niti protiv sestrama. Čujete li što takova od drugih, odmah ustanite na obranu. Đavao vrlo budno pazi da nađe koju mlaku dušu i da je zavede. Isus je rekao: »Tko vas mrzi, mene mrzi, tko vas ljubi, mene ljubi.« Prije umrijeti, nego jednu riječ klevetanja izustiti...

Kapitul prve vrhovne predstojnice Majke Marije Propetoga

(26. lipnja 1946.)

Kćeri moje, kćeri srca Isusova, izabrane da širite njegovu ljubav i kraljevstvo njegove ljubavi po cijelom svijetu, izabrane da on preko vas vrši svoja djela milosrđa i spasenje siromašnih i tužnih, neukih u pitanju duše i tijela, izabrane da ih učite ljubiti Boga i bližnjega, kako zapovijeda naš Gospodin u svojim dvjema zapovijedima ljubavi!!!

Ali kako biste mogle poučavati druge da ljube Boga iznad svega i bližnjega svoga kao sama sebe, ako vi ne znate da ljubite njega i da ljubite jedna drugu kao da ste jedna sama duša?

Zato, kćeri, od Boga izabrane da širite njegova djela ljubavi i milosrđa, shvatite svoju misiju, uzmite ozbiljno svoju dužnost i počnite odmah, sada, isti čas, ne riječima nego djelima!!

Ako hoćete da primite od Gospodina milosti i da imate njegovo milosrđe, činite djela milosrđa, jer mjerom kojom budete mjerili, bit će vam mjereno. On je to rekao, a on ne može prevariti, jer je on vječna Istina, svjetlija od svjetlosti.

Ako tražimo, kćeri moje, da nam Bog dadne svoje milosrđe i svoju milost, djelujuću i posvećujuću, moramo najprije nešto učiniti za njega i imati veliku želju da se prikazemo na oltaru, da se žrtvujemo, da činimo mnoga djela milosrđa za njegovu slavu i njegovu ljubav. Ali ne nikako imati samo želju i ostati pri tom nepokretna!

A ja vam kažem da sve ono što činimo zadnjem siromahu, siroti, bolesniku, činimo Isusu Kristu i on će nam sve uzvratiti.

Vi znate mnogo primjera, naročito one kako naš Gospodin nagrađuje djela milosrđa (primjerice, milosrđe sv. Martina iz Toursa i kako ga je Gospodin za to nagradio). Srce koje ljubi, snalazi se, stvara da pomogne i da dadne drugome, i Bog mu u istom času priprema veliku slavu.

Ne smijemo čekati da nam se dadne sve već učinjeno, nego mi sami moramo tražiti sredstva. Ako čekamo da nam sve drugi predvide, nikad nećemo učiniti ništa; jer nam je Bog dao za ovo već oči i noge, razum i srce. (Primjerice, jedna je sestra spasila mnogo ratnih ranjenika i pomogla siročad, zarobljenike itd. i bila je odlikovana od raznih vlasti za he-

O djelima ljubavi i milosrđa

roizam i žrtvu kojom se zalagala.) Tako moramo i mi, kćeri moje, inače zašto smo obukle ovo odijelo? Imamo devizu Kristovih vojnika, moramo pomoći svakome.

Ne smijemo gledati što ova ili ona sestra nije učinila ovo ili ono djelo i osuditi je, jer time osuđujemo same sebe. Ako naime znamo da se nešto moralo učiniti, a nije se učinilo, zašto nismo pritrčale da mi to učinimo? Sjetimo se pouke našega Gospodina u svetom evanđelju u usporedbi o dobrom Samaritancu. Njome naš Gospodin hoće da kaže: Brzo, uredi ono što treba urediti, spasi potrebno i ne pitaj tko je učinio ovo i kako se nije učinilo ono, jer samo osuđivati, a ne spasiti ono što je nužno, dokaz je neispravnosti duše.

Što više budete činile djela milosrđa, tim će vas više Isus u svojoj ljubavi ispuniti svojim milostima jer je to ono što on od nas traži: »Milosrđe hoću više nego žrtve.«

Neka se ove riječi koje vam Gospodin govori preko mojih nedostojnih usta, utisnu u vaše duše, i u moju, da nas oduševi i potaknu da činimo djela ljubavi, jer su sve bolnice, kolegiji i obdaništa koja se podižu, djela njegove ljubavi. Ne samo riječima, nego djelima moramo vršiti milosrđe, jedna na jednom polju, druga na drugom, ali zato moramo biti sve spremne.

Želim da se vježbate u poniznosti, posluhu, ljubavi, da gledate u starješinama volju Božju, da se žrtvujete za slavu Božju i za djela milosrđa.

One koje dolaze u Družbu, članice su njezine od prvog trenutka i zato kao udovi ovoga tijela moraju osjećati sve ono što se odnosi na nju, sve što nju interesira. Isto kao što svi udovi čovječjeg tijela osjećaju bol kad jedan ud trpi, tako i mi moramo biti sjedinjene u našoj zajednici.

Moramo osjećati svaku stvar zajednice i brinuti se za nju, jer smo u Kristu svi jedno. Zato se svi skupa moramo brinuti za svaku pojedinu, a svaka pojedina za sve. – Ako do danas niste tako živjele, počnite od danas da ovako živite, žrtvujući se i pomažući jedna drugu.

Budi hvaljen Isus Krist!

Kapitul prve vrhovne predstojnice Majke Marije Propetoga

Caseros, 20. rujna 1948.

Kćeri moje, kćeri Božjega milosrđa, vi možete bolje nego itko drugi razumjeti i vršiti djela milosrđa.

Milosrđe jest svojstvo srca nebeskog Oca; a vi ste kćeri, koje je upravo njegovo srce izabralo da nastavi preko vas, kao preko svojih anđela na zemlji, svoja djela milosrđa prema jadnom, trpećem čovječanstvu.

Da, kćeri moje, morate biti anđeli milosrđa i ljubavi. Ali da bismo se mogle potpuno predati Bogu po svetim zavjetima kao žrtve ljubavi, i posvetiti mu se u neprekidnom radu bez odmora za dobro drugih, moramo se najprije lišiti sebe, zaboraviti se, zatajiti se.

Da, Kćeri Milosrđa, moramo vršiti milosrđa bez odmora, vršiti ga više nego sve milosrdne duše, jer se mi zovemo Kćeri Milosrđa, zbog čega nas je postavio Bog na ovaj svijet.

Gospodin je rekao, da će biti proklet onaj, tko ne čini milosrđe i da će mu on na Sudu reći: »Idite od mene, prokleti u oganj vječni, što je pripravljen đavlu i anđelima njegovim! Bio sam gladan, i niste mi dali jesti; žedan i niste mi dali piti. Bio sam stranac i niste me primili na konak; gol i niste me zaodjenuli. Bio sam bolestan i u tamnici i niste me pohodili« (Mt 25, 41-43).

Vi, koje imate sreću da bolje razumijete sveto evanđelje i učenje našega Gospodina Isusa Krista, imate i strožu obvezu i odgovornost nego druge duše i bit ćete prema tome i strože suđene. U drugom dolasku Gospodin neće doći ponizno kao u Betlehemu, nego svečano, veličanstveno, u sjaju svoje slave, da sudi živima i mrtvima za djela milosrđa. Bit ćemo tad suđene istom mjerom, kojom smo vršile djela milosrđa i ljubavi prema našem bližnjem. Čut ćete tada njegov moćan glas: »Dodite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u posjed kraljevstvo koje vam je pripravljeno od stvorenja svijeta! Jer sam bio gladan i dali ste mi jesti, žedan i dali ste mi piti. Bio sam

O djelima milosrđa

stranac i primile ste me na konak. Gol i zaodjenuli ste me. Bio sam bolestan i pohodili ste me, u tamnici i došli ste k meni» (Mt 25, 34-36). A vi ćete ga zapitati: »Gospodine, kad smo te vidjeli gladna i dali ti jesti ili žedna i dali ti piti? Kad smo te vidjeli stranca, i primili te na konak ili gola i zaodjenuli te? Kad smo te vidjeli bolesna ili u tamnici i došli k tebi?« (Mt 25, 37-39) A on će vam reći: »Zaista, kažem vam: što ste učinili jednom od ove moje najmanje braće, to ste učinili meni« (Mt 25, 40). Bit ćemo, dakle, suđene istom mjerom, kojom smo vršili milosrđe i ljubav prema bližnjemu.

Također je rekao naš Gospodin: »Kakvim sudom sudite, onakvim će vam suditi, i kakvom mjerom mjerite, onakvom će vam se mjeriti« (Mt 7, 2). I zato nam neće ništa vrijediti naše mnoge molitve i pokora, ako nemamo milosrđa i ljubavi.

Zato, kćeri moje, vi koje ste s djecom i vršite druga djela ljubavi, imajte mnogo milosrđa; činite ne samo tjelesna djela milosrđa, nego još više duhovna, jer je duša vječna i prema tome ono što primi bit će ili vječna sreća ili vječna osuda.

Za ljubav Božju brinite se za spasenje djece, izgradite njihov moralni i duhovni život, jer od svih naših djela na prvom mjestu stoji duhovni odgoj siromašne, zapuštene djece u vjeri.

Moramo vršiti djela milosrđa više nego sav svijet, ne samo zato što smo redovnice, nego i zato što je to naša posebna svrha, zbog koje se zovemo Kćeri Milosrđa – što znači da ga moramo rasprostrati među duše širom svijeta. A zato je potrebno proći jedan postulantat pun djela ljubavi i jedan novicijat savršen u djelima milosrđa.

Stoga molite izvor svega milosrđa, Srce Isusovo, da ulije u vaše srce svoj duh ljubavi, da vas učini instrumentima svoga milosrđa i tako preko vas vrši djelo svoje ljubavi.

U njemu vas sve blagoslivlja i grli vaša duhovna majka,

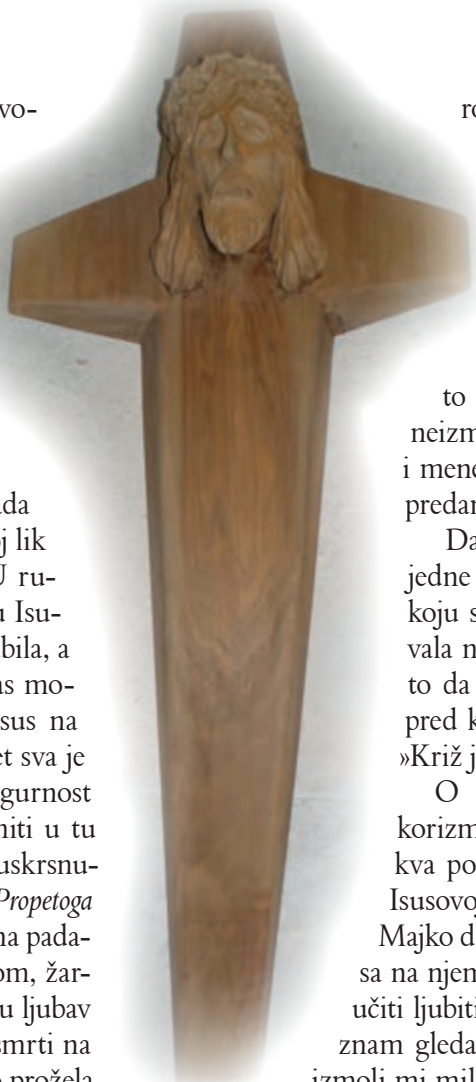
Is. Marijastog Gradbenstva

s. M. Janja Jurman,
mjesna predstojnica DKM
u Blatu

Križ je najbolja škola života S bl. Marijom Propetoga pred križem

Još jedan dan primiće se svo-
me kraju. Došla sam po-
novno malo k tebi, bl.
Marijo Propetoga.
Majko moja draga!
Što mi danas že-
liš reći, u čemu me
poučiti, ohrabriti?
Hoćeš li me blagoslo-
viti kao moja draga du-
hovna majka?

Tišina je, u svetištu vlada
neki blažen mir. Gledam tvoj lik
na reljefu u zidu svetištu. U ru-
ci ti je velik križ, oči uprte u Isu-
sa koga si za života toliko ljubila, a
sada ga u nebu slaviš i za nas mo-
liš. Tvoja Raspeta Ljubav, Isus na
križu, za naše spasenje raspet sva je
tvoja nada, snaga, svjetlo, sigurnost
i poziv. Toliko si znala uroniti u tu
tajnu Isusove muke, smrti i uskrsnu-
ća da si i ime dobila *Marija Propetoga*
Isusa. Koliko si puta na koljena pada-
la pred tim tako dragim likom, žar-
ko molila i od njega učila onu ljubav
koja se daje, razdaje sve do smrti na
križu. Ta te je ljubav duboko prožela
da si svoj mladi život njemu prikazala
po zavjetu vječne čistoće i svu svoju ljubav sa-
mo njemu prikazivala i u toj ljubavi crpila sna-
gu za sve ono što si radila. Koliko si siročadi u
svoj materinski zagrljaj prihvatila. Kolikoj si si-

romašnoj djeci pomogla, ko-
like neuke poučila, bole-
sne pohodila i njegova-
la, kolike na sakramen-
te pripremila i svećenika
im dovela da s ovog svi-
jeta u krilo Očevu svoju
dušu predati mogu. Sve si
to mogla jer si Isusa raspetog
neizmjerljivo ljubila. Majko, nauči
i mene ljubiti tako, s toliko žara i
predanja.

Da, u misli mi dolaze riječi
jedne od tvojih duhovnih kćeri
koju si osobno poučavala. Opisiva-
la nam je da si ih upućivala na
to da svaki dan nađu vremena i
pred križem mole jer, učila si ih:
»Križ je najbolja škola života.«

O Majko, Marijo Propetoga,
korizma je vrijeme kada nas Cr-
kva poziva da više razmišljamo o
Isusovoj muci, o križu. Molim te,
Majko draga, nauči me taj križ i Isu-
sa na njemu gledati i slušati. Kako ću
učiti ljubiti i žrtvovati se ako Isusa ne
znam gledati, slušati i čuti? O Majko,
izmoli mi milost da ono što od Isusa ras-
petoga naučim mogu i radosno živjeti.

Ti si ga gledala, promatrala, o njemu razmi-
šljala, molila ga, žarko molila. To želim i ja, sa-
da, zajedno s tobom. Tebi pružam ruku i ti me,
Majko, k Isusu raspetom povedi i moli za mene

da ga mogu gledati, moliti i slušati. S tobom, kao ti.

Isuse, gledam te. Tvoje su ruke na križ pribijene, tvoje noge čvrsto na križ prikovane. Srce probodeno, glava trnjem okrunjena kao da je prema meni nagnuta. Ti mene gledaš, doista me gledaš. Ali ja sam samo slabo, krhko ljudsko stvorenje. U duhu prazna, slaba, grešna, nemoćna... O Isuse, moja Raspeta Ljubavi, ja takva smijem biti tvoja?! Želiš da budem tvoja, takva kakva jesam. Ti me i takvu ljubiš i želiš da te ljubim. Kako Isuse?

Moje ruke nisu prikovane, mogu njima činiti dobro. Moje noge nisu prikovane. Ali srce jest, duša jest prikovana grijehom, strahom, nemirom, tjeskobom, ne mogu oprostiti. Učini to ti u meni i povedi me k onima kojima me šalješ da im mogu čista srca doći i tvoju ljubav dati.

Tko će mi poći, koga da pošaljem? – Evo me, Gospodine, mene pošalji!

Ja sam bio Ocu poslušan do smrti na križu, jesi li spremna slijediti me u takvoj poslušnosti? Do smrti na križu? – Da, Isuse, želim te slijediti i ljubiti i onda kada pritisne križ svakodnevnog života sa svim svojim tjeskobama, bolima, mukama rađanja jednog novog života, života u ljubavi s tobom.

Što je ovo? Duša više nije prazna! – Ti si Isuse tu! Pođimo zajedno u moj svakodnevni život. Isuse, ne ostavi me samu! Želim živjeti s tobom, želim da moj život bude ispunjen, da živim puninu života, da moj život ne bude životarenje nego da živim život punim plućima, s tobom.

Bl. Marijo Propetoga, pomози mi da živim život poput tebe. Ti si kao i Isus prolazila ovom

zemljom čineći dobro. Izmolí mi milost da prolazim ovom zemljom čineći dobro.

I da sutra ponovno mogu doći u školu Isusova križa. A ako ja ne budem mogla doći ova-mo, ti dođi k meni. Budi uz mene neprestano, i uči me, i vodi me k Isusu. I još me, Majko, blagoslovi pa da u miru pođem.

Hvala ti, Isuse, za bl. Mariju Propetoga. Klanjam ti se Isuse i blagoslivljam tvoje presveto ime.

Majko, pođi sa mnom. Hvala ti.

VI. redoviti kapitul Hrvatske provincije Krista Kralja Družbe Kćeri Milosrđa

Blato, Kuća matica, 3. do 7. siječnja 2016.

Duhovna priprema započela je svetom misom koju je u samostanskoj kapeli predslavio mjesni župnik Željko Kovačević. U kapitularnoj dvorani samostana nakon uvodne molitve i pozdrava provincijalne predstojnice s. M. Nelijske Pavlović, župnik je na temelju bule pape Franje *Misericordiae vultus* održao predavanje *O Očevu milosrđu*. Duhovna obnova nastavljena je osobnim razmatranjem sestara kapitularki u tišini, a potom je uslijedilo euharistijsko klanjanje u kapelici.

Drugoga i trećeg dana kapitula podnesena su trogodišnja izvješća o duhovnom životu sestarskih zajednica, njihovu apostolatu i formaciji te o radu Zaklade »Bl. Marija Petković« i blaženičinoj kauzi. Trećega dana je u pohod sestarskoj

zajednici Kuće maticе i kapitularnom skupu došao dubrovački biskup mons. Mate Uzinić koji je s domaćim župnikom i don Aleksandrom Kovačevićem predslavio euharistiju. Na početku misnoga slavlja pozdravio je sve sestre okupljene u Kući matici i posebno se na talijanskome jeziku obratio vrhovnoj predstojnici M. Cristini Orsillo, zaželjevši joj da se dobro osjeća u dubrovačkoj biskupiji kojoj Družba pripada po svojim korijenima. U propovijedi je biskup rekao da je svrha njegova pohoda Godina posvećenog života u kojoj želi obići sve redovničke zajednice u svojoj biskupiji. Uz evanđeoski ulomak od toga dana povezao je božićno otajstvo. Oslikao je ciljeve Godine posvećenoga života: sagledavanje proš-

losti u zahvalnosti, življenje sadašnjosti u velikoj ljubavi, prigrlljivanje budućnosti u nadi, a sve u radosti i zajedništvu. Posebice je nas kao sestre Družbe Kćeri Milosrđa podsjetio na osobito poslanje u Godini milosrđa.

Vrhovna i provincijalna predstojnica pozvale su biskupa Uzinića da pozdravi kapitularni skup u kojem mu je predstavljena tema kapitula: *Tkalje milosrđa i zajedništva*. Biskup je naglasio da u dubrovačkoj biskupiji ima puno redovničkih zajednica, ali da mu je ova zajednica posebno na srcu jer je nastala na tlu biskupije, a dr. Josip Marčelić, tadašnji dubrovački biskup, imao je važnu ulogu u njezinu osnivanju. Drugi razlog što posebno vodi računa o ovoj zajednici jest i taj što se Kćeri Milosrđa brinu za njegov biskupski dvor i pomažu mu u njegovu biskupskom poslanju. Istaknuo je da sestre Kćeri Milosrđa imaju osobitu povlasticu što se provincijalni kapitul događa u Godini posvećenoga života i u Godini izvanrednog jubileja Božjeg milosrđa. Svoje je izlaganje sazeo u tri točke:

1. Bog nam je objavio svoje lice u djetetu iz Nazareta. Sve što je Isus radio objava je lica Božjega milosrđa – naša je zadaća da ga ponovno prepoznamo, da ga otkrijemo na nov način, da mu se otvorimo na nov način.
2. Sestre trebaju otkriti doticaj Božjega milosrđa na svoj vlastiti način. Iskusiti Božje milosrđe u vlastitom životu u sakramentu pokore, dopuštajući Bogu da zahvati u naš život. Doživjeti u ovoj Godini milosrđa potpuni oprost i tako ostaviti sebe kao staru osobu i obući se u novu.
3. Iz biti Kćeri Milosrđa izlazi zadaća: postali smo njegovi sinovi i njegove kćeri da postanemo Božje milosrdno lice onima kojima smo poslani (djeci, starcima i svima drugima). Trebamo im pokazati da je u nama pri-

sutno to Božje milosrđe. Bl. Marija Propetoga je odgovorila poslanju koje je činila. I naša je zadaća: susresti ga u svom vlastitom životu i svjedočiti ga svima.

Otac biskup je na kraju svoga izlaganja blagoslovio sestre kapitularkе.

Temu kapitula: *Kćeri Milosrđa tkalje milosrđa i zajedništva u suvremenom svijetu*, potom je iznijela s. M. Emila Barbarić.

Na svetkovinu Bogojavljenja nakon euharistijskoga slavlja uslijedio je izbor provincijalne predstojnice i sestara vijećnica. Izabrane su: s. M. Emila Barbarić za provincijalnu predstojnicu, s. M. Irena Bajan, s. M. Nelija Pavlović, s. M. Jasminka Gašparović i s. M. Jelena Krilić za vijećnice.

Potom je vrhovna predstojnica M. Cristina Orsillo predstavila Odluke XV. redovitog vrhovnog kapitula. Predstavljen je i nacrt odluka VI. provincijalnog kapitula, koje su izglasane zadnjeg dana kapitula.

U svojoj je završnoj riječi predsjednica kapitula M. Cristina Orsillo pročitala biblijski tekst iz proroka Izaije:

»Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi,
nad tobom blista slava Gospodnja.
A zemlju, evo, tmina pokriva,
i mrklina narode!
A tebe obasjava Gospodin,
i slava se njegova javlja nad tobom.
K tvojoj svjetlosti koračaju narodi,
i kraljevi k istoku tvoga sjaja.
Podigni oči, obazri se:
svi se sabiru, k tebi dolaze.
Sinovi tvoji dolaze izdaleka,
kćeri ti nose u naručju.
Gledat ćeš tad i sjati radošću,
igrat će srce i širit' se,
jer k tebi će poteći bogatstvo mora,
blago naroda k tebi će pritjecati.
Mnoštvo deva prekrit će te,
jednogrbe deve iz Midjana i Efe.
Svi će iz Šebe doći
donoseći zlato i tamjan
i hvale Gospodnje pjevajući« (Iz 60, 1-6).

M. Cristina je istaknula da zaista osjeća kako Gospodin svakoj sestri kapitularki upućuje te riječi, da doista ustane i pođe, da širi svjetlost u svojoj zajednici kako bi se vidjelo radosno življenje vlastitoga posvećenja gdje god se sestre nalaze. Zahvalila je na zajedništvu, gostoprim-

stvu i ljubaznosti u Kući matici i proglasila VI. provincijalni kapitul Hrvatske provincije Krista Kralja završenim.

Provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić na završetku je zahvalila u ime provincije Krista Kralja Bogu za milosno vrijeme provincijalnoga kapitula u kojem su sestre sagledavale stvarno stanje provincije i dale smjernice za sljedeće trogodište nove provincijalne uprave. Zahvalila je M. Cristini za predsjedanje kapitulom čime je pridonijela tomu da sestre kapitularki nisu osjetile težinu tako velike zadaće kao što je održavanje provincijalnoga kapitula. Također je sestrama zahvalila na zauzetom radu u pripremi kapitula i njegovu slavljenju i zaželjela da se to ozračje proširi i na sve naše sestrarske zajednice. Zahvalila je moderatorici s. M. Domagoji Marić, tajnici kapitula s. M. Jasni Crnković, pomoćnoj tajnici s. M. Julijani Beretić te brojateljicama s. M. Zdravki Srša i s. M. Jeleni Krilić. Svaka je ispunila povjerenu joj službu kako se očekivalo i kako je dolikovalo. Zahvalila je prijašnjoj provincijalnoj upravi koja je pripremila ovaj VI. provincijalni kapitul, zaželjevši da budemo ono što je naša Majka utemeljiteljica bl. Marija Propetoga željela i promicala, a to je da budemo gnijezdo Božje ljubavi i tkalje milosrđa u zajedništvu s Bogom i jednih s drugima.

s. M. Emila Barbarić,
provincijalna predstojnica
Hrvatske provincije
Družbe Kćeri Milosrđa

Svatko može postati graditelj boljeg svijeta i sigurnijega društva

Pozdravni govor prigodom proslave višestrukoga jubileja u župi sv. Josipa u Zagrebu, 8. prosinca 2015.

Srdačno pozdravljam poštovanoga katedralnog rektora Josipa Kuhtića, negdašnjeg župnika ove župe, sadašnjega župnika Damira Ocvirka, župnika iz Novske Milana Vidakovića, provincijalnu predstojnicu Hrvatske provincije Krista Kralja s. M. Neliju Pavlović, s nazočnim sestrama Družbe Kćeri Milosrđa, članove uprave Zaklade »Bl. Marija Petković«, podupiratelje Zaklade, domaće Poslanike Milosrđa i Poslanike Milosrđa iz Novske i sve uvažene goste. Posebice pozdravljam vas, draga Djeco Marije Petković, i vas, dragi vjernici župe sv. Josipa.

Evo nas u slavlju važnih obljetnica. Prva je 50 godina od dolaska sestara Družbe Kćeri Milosrđa u ovu župu, koju su stjecajem nesklonih okolnosti morale napustiti prije 5 godina. Drugom je 20 godina od osnutka skupine Djeca Marije Petković. I još dvije desetljente obljetnice: 10 godina od utemeljenja Poslanika Milosrđa i utemeljenja Zaklade »Bl. Marija Petković«.

Vjerujemo da u Bogu nema slučajnosti, pa tako nije slučajno ni to što su se sve ove nama tako drage obljetnice slučile s otvorenjem izvanredne Godine milosrđa koju papa Franjo posvećuje Božjem milosrđu u istom duhu u kakvu ga je živjela i svjedočila naša blaženica u karizmi svoje družbe.

Slavlja ovakvih obljetnica prigoda su i za sagledavanje svega učinjenoga i podnošenje izvješća o velikodušnoj suradnji s Bogom i jednih s drugima. Ipak, nije nam to ono prvo što nas je okupilo u slavlju. Prije svega želimo zahva-

liti Božjoj dobroti koja je povjerila toliko blago ovoj župnoj zajednici po sestrama Kćerima Milosrđa, po djeci i mladima, a posebice po tako zauzetom vjerničkom djelovanju odraslih. Ova je župna zajednica doista živa i djelotvorna zajednica Kristovih vjernika koja ima dobro postavljene temelje za naviještanje kraljevstva Božjega u današnjem svijetu i za životno svjedočenje evangeoske istine i ljepote po djelima milosrđa.

U ovoj su župi djelovale mnoge sestre Kćeri Milosrđa. Neki od vas ih se i sjećaju. Dok neke od njih sad djeluju na drugim mjestima, dio njih se već preselio u vječnost. One su djelovale ovdje u župi u onim vremenima kad društvo nije bilo naklonjeno Crkvi. Njihovo djelovanje bilo je skromno, ali požrtvovno, stručno, velikodušno i milosrdno. Bili ste jedni drugima oslonac. Očevo se milosrđe u ovoj župi izražavalo i nadalje se izražava na mnoge načine. Vjerujem da je ustanovljenje raznih skupina i zajednica dijelom plod i njihova skromna, ali vjernički osvjeđena načina života. U tom Božjem blagoslovu ovoj župi naslućujemo i njihove molitve, kako živućih sestara, tako još više pokojnih.

Skupina »Djeca Marije Petković« utemeljena je prije njezine beatifikacije, a zaživjela je iz suradnje naših sestara s vrijednim laicima volonterima koji su željeli liturgijskom pripravom i dobrotvornim pothvatima u djeci i mladima potaknuti duh milosrđa i uvesti ih u sve-

tost liturgijskoga prostora i slavlja. Čestitam im na ustrajnom radu posvećenu djeci. Upravo su djeca ona za koje je blaženica rekla da ih, poslije Boga, najviše ljubi.

Zaklada »Bl. Marija Petković« svoje utemeljenje zahvaljuje Božjoj providnosti i svima koji su u vrijeme beatifikacije naše prve proglašene hrvatske blaženice živo željeli biti sudionici njezine karizme kao i karizme Družbe Kćeri Milosrđa. U tom slijedimo blaženičin naputak svojim sestrama:

»Bog nas nije stvorio da živimo osamljene u nekoj špilji, i ako smo se odrekle svijeta, moramo raditi na slavu Božju i za spasenje svijeta i podignuti ga iz njegove zapuštenosti, pomoći mu u njegovim nevoljama. Brinuti se za zapuštenu djecu, bolesnike, slijepe, stare i predati se potpuno djelima milosrđa, kad se zovemo Kćeri Milosrđa.«¹

Te su nam riječi pomogle shvatiti da kao Kćeri Milosrđa ne smijemo ostati gluhe ni nijeme na poticaje Duha Svetoga u brojnim upitima za uprisutnjenje Očeva milosrđa u današnjem vremenu. Znale smo da ne možemo same odgovoriti na te poticaje i upite, ali smo duboko vjerovale da će Bog potaknuti velikodušna srca koja se nadahnjuju na životu i djelu vrijednih i Bogu odanih osoba poput naše blaženice. Nije na domet ni u ovoj prigodi prisjetiti se svrhe osnivanja Zaklade »Bl. Marija Petković«:

»1) U duhu karizme bl. Marije Petković, Zaklada pruža pomoć siromašnoj i bolesnoj djeci.

2) Skrbiti za školovanje djece i mladih slabijega imovinskoga stanja.

3) Pomaže obiteljima s brojnom djecom, starijim osobama kao i drugima kojima je pomoć potrebna, što uprava Zaklade procjenjuje u svakom pojedinom slučaju i o tomu donosi pismenu odluku.

4) Zaklada potiče utemeljenje različitih ustanova i društava pod imenom bl. Marije Petković, te organiziranje i osmišljavanje Dana bl. Marije Petković, kao i prigodne nagrade pod njezinim imenom za odrasle, djecu i mlade s kojima sestre djeluju.«

U svom radu Zaklada se rukovodi humanističkim i evanđeoskim načelima na dobrobit pojedinaca i cjelokupne društvene zajednice, te preko svojih sudionika senzibilizira javnost za pomaganje siromašnima i potrebitima, a dobronamjerne i velikodušne osobe potiče da svoja dobra ne štede već ih upotrijebe za ublažavanje bijede onih koji su u potrebi. Svjesne okolnosti u kojima živimo, i s čime se sve susrećemo, osjećamo odgovornost za svijet. Potrebno nam je vratiti povjerenje u sebe i vratiti povjerenje jednih u druge, jer svatko od nas može pridonijeti poboljšanju kvalitete života barem pokoje osobe.

Svakome od nas je po osnivanju ove Zaklade pružena mogućnost da se što više osoba uključi u djelo i karizmu milosrđa bl. Marije Propetoga. Svatko može Zakladu podržavati i pratiti molitvom i žrtvama, možemo među svojim prijateljima, suradnicima, dobročiniteljima i svima s kojima smo povezani predstaviti Zakladu dijeleći promidžbeni materijal kako bi i oni pomogli da se što više ljudi uključi u podupiranje Zaklade. Uvjerena sam da još uvijek ima dobrotvora koji se rado i velikodušno žele uključiti u podupiranje Zaklade.

U našoj je domovini puno onih kojima je potrebna pomoć. Svjesni smo toga da ne možemo pomoći svima. Stoga pomoć Zaklade mogu

¹ Pouka, 26. srpnja 1950.

dobiti samo osobe na području Republike Hrvatske koji ispunjavaju uvjete predviđene Statutom i one oglašene u natječaju svake godine, prije početka školske ili akademske godine. Po ovoj Zakladi svatko može postati graditelj boljega svijeta i sigurnijega društva, u kojemu solidarnost, milosrđe i međusobno uvažavanje pobjeđuju ravnodušje i osamljenost.

Na predstavljanju Zaklade prije deset godina, ovdje u crkvi sv. Josipa sudjelovao je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić koji je predvodio službu čitanja. On je tada istaknuo da je predstavljanje Zaklade prigoda da uoči Nedjelje Caritasa razmišljamo o ljubavi, osobito o Božjoj ljubavi prema nama, kako bismo ga mogli nasljedovati u ljubavi jednih prema drugima i da je *caritas* – kršćanska ljubav temelj naše kršćanske vjere i da ne možemo biti Božji ako svoje srce ne otvaramo konkretnoj ljubavi, ako svoje oči zatvaramo za potrebe drugih. Večeras, upravo na dan otvaranja izvanrednog slavlja Godine milosrđa, slavimo desetu obljetnicu Zaklade »Bl. Marija Petković« koja je milosrđe uprisutnjeno na različite načine. Papa Franjo u buli otvaranja Godine milosrđa kaže:

»U ovoj svetoj godini imamo prigodu otvoriti srce onima koji žive u najudaljenijim egzistencijalnim periferijama, koje suvremeni svijet često stvara na dramatičan način. Koliko je samo situacija nesigurnosti i patnja prisutna u današnjem svijetu! Koliko se rana nanosi onima čiji se glas ne čuje jer je njihov vapaj postao nečujan i zagušen ravnodušnošću bogatih. U ovom jubileju Crkva će biti još snažnije pozvana liječiti te rane, blažiti ih uljem utjehe, povijati ih milosrđem i vidati ih solidarnošću i dužnom pažnjom.«²

Slavimo i deset godina utemeljenja Poslanika Milosrđa, laičkoga ogranka naše družbe. Cilj je Zaklade i Poslanika Milosrđa suradnja nas sestara Kćeri Milosrđa i vjernika laika nadahnuti duhovnošću i karizmom bl. Marije Propetoga.

Njihovo zaživljavanje nas je osvjedočilo kako je od velike važnosti jačanje našega redov-

² Papa Franjo, *Misericordiae vultus – Lice milosrđa*. Bula najave izvanrednoga jubileja milosrđa, s. tal. prev. Slavko Antunović, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 2015., br. 15.

ničkoga i župnoga zajedništva i razmjena iskustava – kako bojazni tako i nada – što nam pomaže u izgradnji obiteljskoga duha i sudjelovanja u Očevoj milosrdnoj ljubavi koja nas poziva da oplemenjujemo međusobni suživot sestara i laika, kako onima koji s nama surađuju u apostolatu naših ustanova, tako i onih koji su otvoreni pristupiti nam kao redovničkoj obitelji u kojoj – nadahnuti duhovnošću i karizmom naše družbe – mogu ostvariti svoje laičko poslanje u Crkvi. Važno je shvatiti da nam je – i redovnicama i laicima – zajednički rasti, moliti, učiti i raditi, i to dajući prednost svakoj osobi, jednako u našoj zajednici kao i među suradnicima. Dužne smo omogućiti laicima da upoznaju bl. Mariju Propetoga i da zažive njezinu duhovnost i suvremeno djelovanje Kćeri Milosrđa.

Utemeljiteljski dokumenti naše družba ne spominju izričito suradnju s laicima, sukladno tadašnjem stavu Crkve o toj temi u vrijeme aktivnoga djelovanja naše utemeljiteljice. Naše se Majka utemeljiteljica osobito isticala kao aktivna laikinja u životu svoje župne zajednice pa je i sestrama kao vrhovna predstojnica naglašavala potrebu osnivanja i vođenja katoličkih udruženja, u čemu joj je naša družba bila i ostala po-

slušna dajući dragocjen doprinos. Majka utemeljiteljica je uviđala potrebu katoličkih udruženja:

»Neka (sestre) nastoje da se među učenicama, gojenicama, sirotama i ostalim osobama šire društva uobičajena u našim zavodima i da Katolička akcija koju toliko preporučuje Sveti Otac nađe u našoj zajednici oslon, život i razvitak. Neka se u tu svrhu sjeti da molitvama i žrtvama djela postaju plodna.«³

»Treba formirati katolička društva: Kćeri Marijine, Katoličke majke, Euharistijske križare kao i pjevačke zborove za djecu i mlade koji će pjevati i slaviti Boga; ovdje se koristi prilika da ih se pouči u vjeri i moralu.«⁴

I Drugi vatikanski koncil u tomu je jasan i poticajan:

»(...) laici koji su se, slijedeći svoj poziv, učlanili u neka udruženja ili ustanove koje je Crkva odobrila, neka se trude da vjerno usvoje posebno obilježje duhovnosti koje je tim ustanovama svojstveno. Neka visoko cijene profesionalnu spremu, smisao za obitelj i društvo i one kreposti koje spadaju u društveno općenje, to jest: poštenje, duh pravednosti, iskrenost, čovječnost, hrabrost, bez kojih nema ni pravog kršćanskog života.«⁵

Smatram da bi se na svemu ovome moglo graditi upravo ono što je danas nekako spontano zaživjelo među nama nakon proglašenja blaženom naše prve hrvatske blaženice. Budući da

³ Prvi Direktorij Družbe Kćeri Milosrđa, 1957., čl. 889.

⁴ Pouka, 18. prosinca 1951.

⁵ Dekret o apostolatu laika »Apostolicam actuositatem«, u: Drugi vatikanski koncil, Dokumenti, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 2008, 427-481, br. 4, 6.

je naša povezanost s laicima duboko zaživjela u našem apostolatu, dozrelo je vrijeme da se laicima koji imaju osjećaj za Crkvu dadne mogućnost da i našu družbu prepoznaju kao prostor u kojemu mogu razviti svoju laičku karizmu i u njoj djelovati.

U nekoliko naših provincija spontano se razvija formacija laika prema našem identitetu, duhovnosti i karizmi. Neke naše sestre imaju više smisla za takvo djelovanje i svjedoče dragocjen dar za poticanje laika na dublje življenje naše karizme. Taj oblik zajedničkoga života s laicima i službeno je prihvaćen i zaživio je u našoj družbi i to ne samo kao svjetovni ogranak, nego i kao izvanredno sredstvo prenošenja duhovnosti i karizme Družbe Kćeri Milosrđa u duhu Majke utemeljiteljice s kojom se mnogi poistovjećuju.

Stoga je cilj osnivanja Zaklade i laičkih ogranaaka prosljeđivanje pomoći onima koji bez velikodušnih i darežljivih duša ne mogu živjeti u potpunom dostojanstvu ljudske osobe. Mnogo je djece i mladih, i danas kao i za života bl. Marije Propetoga, nezbrinuto ili nedostavno zbrinuto. Kao što je ona sa svojim sestrama iznalazila načina da pomogne sirotij djeci i potrebitima, tako evo činimo i mi danas. Svi koji smo na bilo koji način uključeni u poslanje milosrđa kao suvremeni projekt, pokazujemo da ne zdvajamo nad teškim okolnostima u kojima mnogi žive, pritisnuti bolešću i neimaštinom. Ovom skromnom proslavom želimo potaknuti sve otvorene Božjim nadahnućima milosrdne ljubavi da učine barem ono najmanje što se može, a to je da udruže snage i pomognu potrebitim pojedincima iz svoje najbliže sredine. Naša zaklada pomaže posebice djeci i mladima kojima je zbog slaba zdravlja otežano školovanje, pogotovu ako su nadareni. Skrbimo se i za obitelji koje rado prihvaćaju novorođeni život, ali žive u materijalnoj oskudici.

Ulagati u projekte kojima je cilj promicanje dostojanstva ljudskoga života, neizmjerena je vrijednost. Vjerujem da nitko tko se odlučio ili se odluči darivati u takve svrhe neće nikada požaliti darovano. Život je dragocjen i po onome što možemo učiniti jedni za druge!

Nije potrebno iznositi podatke, ali nije ni na odmet. Evo kratkog uvida u rad Zaklade.

Tijekom ovih deset godina Zaklada je predstavljena u 147 župa diljem Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Zadivljujuće je u tim mjestima oduševljenje župnika i vjernika kojim su prihvatili blaženicu i zauzeli se u njezinoj karizmi milosrđa. Iskrena im hvala na otvorenosti i potpori.

Tijekom proteklih 10 godina u Zakladu se učlanilo 868 osoba i 31 pravna osoba, a primili smo i više jednokratnih pomoći. Djelovanjem Zaklade pružena je mjesečna pomoć za 607 obitelji, a jednokratna za 339 obitelji.

Svake godine je od 1. do 10. rujna oglašavan natječaj Zaklade na internetskoj stranici Hrvatske provincije Krista Kralja, na stranicama Informativne katoličke agencije – IKA), na Radio Mariji i Hrvatskom katoličkom radiju. Sestre su nekoliko puta sudjelovale u prigodnim emisijama na oba ta radija u vrijeme oglašavanja natječaja. Iznimka je bila 2009. godina kada nije proveden natječaj nego se tad nastavilo pomagati 59-ero primatelja iz prethodne godine, i dodijelilo se nekoliko jednokratnih pomoći.

Sredstva za rad Zaklade prikupljaju se na različite načine: članovi podupiratelji koji svake godine uplaćuju članarinu, pravne osobe kunsku protuvrijednost od 250 eura, a fizičke osobe 25 eura. U podupiratelje je kao pravne osobe uključeno više naših zajednica. Prigodom posjeta župama u svrhu promicanja štovanja bl. Marije Propetoga, vjernike upoznajemo i s našom zakladom i potičemo ih da se uključe prema svojim mogućnostima kao njezini članovi.

U promicanju Zaklade i prikupljanju sredstava pomažu Poslanici Milosrđa iz Ploča, Zagreba i Novske te Biseri Očeva milosrđa iz Ploča, Novske i Blata. Poslanici Milosrđa iz Ploča već niz godina pripremaju prigodne dalmatinske suvenire (lavandu, ulje gospine trave, rakiju travaricu, smokve) koje lijepo aranžiraju i doniraju Zakladi. Ova skupina, kao i one iz Zagreba i Novske, s našim sestrama izrađuju prigodne božićne i uskrсне ukrase ili pripremaju kolače, a utržak od prodaje stavlja se u Zakladu. U tomu im pomažu i Biseri Očeva milosrđa. Dugi niz godina sestre i Poslanici Milosrđa iz Dalmacije prikupljaju maslinove grančice i šalju u Zagreb, gdje se na Cvjetnicu na više župa ponude vjernicima uz dobrovoljni prilog za Zakladu.

Sestre Družbe Kćeri Milosrđa sa svojim suradnicima potaknule su i provele više pothvata u promicanju Zaklade: izrada suvenire, adventskih i božićnih vijenac i drugoga za prigodne prodaje. Sestre i djeca, članovi skupine Biseri Očeva milosrđa, izrađivali su božićne čestitke i organizirali prodajne izložbe za Zakladu. Mještani Blata, na poticaj naših sestara, umjesto kupnje vijenca, novac uplate na račun Zaklade. U više su navrata tiskane božićne čestit-

ke, a prihod je išao za potrebe Zaklade. Sestre iz Vankouvera su s našim iseljenicima za Zakladu organizirale više puta izradu i prodaju adventskih vijenaca, tombolu i druga prigodna događanja.

Knjigovodstvo Zaklade vodi agencija »Hipopokrat«. Izvori prihoda su: članarine, doprinosi (donacije podupiratelja) i ostali prihodi (kamate banke). Stavke rashoda su nematerijalni troškovi (naknade banci) i ostali rashodi (mjesečna i jednokratna pomoć korisnicima Zaklade).

Zahvaljujemo dobrom nebeskom Ocu i zagovoru bl. Marije Propetoga što smo, udruženi sa svima vama, tijekom ovih godina mogli pružiti pomoć potrebnima. Uvjerena sam da će Providnost i ubuduće providjeti dobre ljude i nadahnuti načine za provođenje Očeva milosrđa.

Doista smo mala Družba, ali sam zahvalna Bogu i vama, za sve što možemo učiniti u djelima milosrđa. Svakodnevno obnavljamo svoje predanje Bogu, Crkvi i društvu obnavljajući svijest o potrebi dosljednosti u duhu i karizmi naše drage blaženice koja se nije libila ostvarivati sve što je Crkva stavljala pred nju kao izazov. Ona je znala u to uključivati i laike koji su se pokazali kao odani družbini suradnici, a Crkva im daje posebnu ulogu, što moramo negovati i u našim redovničkim ustanovama. Blago koje je Crkva prepoznala u svojoj otvorenosti duhu vremena, moramo znati ugraditi u naš apostolat i iskoristiti ga da bismo i u tome bile vjerne izvorima, ali i suvremene i pripravne za budućnost. U tomu sam s pravom ponosna na našu družbu. Iako smo u svojoj ljudskosti krhke i slabe, ipak smo ispunjene istinskom ljubavlju za traženje dobra, za njegovo ostvarivanje i prenošenje na druge. S vama bih se željela udubiti u riječi Majke utemeljiteljice koje smo povezale s motom programa našega susreta u Paragvaju:

»Mi smo, (...) kao mali apostoli, od Boga izabrani koji imaju da pripovijedaju zapuštenim dušama, djeci, mladeži, bolesnicima; moramo obraćati grješnike i dovesti ih Bogu. (...) Čujte glas Božji, koji vas poziva preko vaše duhovne majke: mi smo u službi Božjoj vojnici aktivisti, a naša svakodnevna misao mora biti: 'Što ću danas učiniti za slavu Božju.' Trudimo se, djeco mila, da sjeme Božjih riječi sijemo u srcima onih koji nas okružuju i da to sjeme svakog dana brižljivo zalijevamo da raste, da se razvija i donese obilan plod. (...) Budite ustrajne, (...) neumorne, na svakom koraku popravljajte, upućujte, spašavajte. U službi Božjoj treba imati čvrstu volju i ustrajnost da se uspije u pothvatu: da širimo slavu Božju i spašavamo duše. Treba mnogo raditi, sestre drage, da se uvijek održi i raspaljuje ovaj oganj božanske ljubavi u srcima djece, sestara i svih onih koji su nam povjereni. Treba ga zaista neumorno poticati, razgarati da se ne ugasi u njihovoj duši. Radimo, sestre drage, veselo, marljivo i ustrajno u Božjoj službi. Radimo svom snagom i mogućnosti, pobožno molimo, veselo se žrtvujemo, širokogrudno, bez rezerve i veselim licem vršimo volju Božju. Predajmo se sa svim srcem da može s nama činiti što hoće.«⁶

Koliko topline izbija iz ovih riječi bl. Marije Propetoga, a koje nas ne smiju ostaviti nezainteresiranima. Ona je željela da svi budemo sretni kao što je ona i zato je neumorno govorila, poticala, molila, tražila i najviše svjedočila primjerom svoga života koji je gorio i dogorio za slavu Božju i spasenje duša. Nije željela ništa zadržati za sebe, nego je sve darove – duhovne i materijalne, naravne i nadnaravne – koje joj je

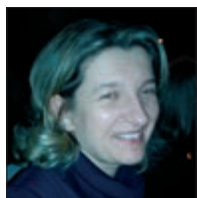
Bog podario, podijelila s drugima čineći tako svijet sretnijim i ispunjenijim.

U ovoj prigodi zahvaljujem svima vama, dragi sudionici ovoga slavlja, posebice vama gospodine župniče i vašim suradnicima, svećenicima i laicima. Vi ste zaželjeli da se ova proslava ostvari u ovoj župi i zatražili ste moći bl. Marije Propetoga, da vam blaženica tako postane još bliža. Hvala vama, dragi članovi uprave Zaklade »Bl. Marija Petković«, živima i pokojnima. Hvala svima vama koji ste nam se pridružili kao gosti i podupiratelji. Hvala dragim mojim sestrama Kćerima Milosrđa, s provincijalnom predstojnicom, sadašnjom i svim onim prethodnicima, kao i sestrama koje su ovdje preuzimale službu upraviteljice. Hvala svima vama koji ste danas slavljenci i svima vama koji ste korisnici Zaklade. Nemojte zaboraviti biti velikodušni onako kako ste sami iskusili velikodušnost drugih.

Neka Božji blagoslov bude prethodnica i zalaznica svakoga našega darivanja, kako darovanome tako i darovatelju samome! Bog bio sa svima vama, kako bismo radosno i u miru proslavili Božić i blagoslovom bogatu novu 2016. godinu.

⁶ Pouka, 8. ožujka 1942.

Dubravka Zavrtnik, prof. povijesti
članica Poslanika Milosrđa, Zagreb

Ta Bogu ništa nije nemoguće!

Jubilejsko slavlje župe sv. Josipa,
8. prosinca 2015.

Na svetkovinu Bezgrešnoga Začeca Blažene Djevice Marije, prigodom proglašenja Godine milosrđa, naša crkva sv. Josipa na zagrebačkoj Trešnjevci odisala je svečanim ozračjem i radošću zajedništva. Tom su prigodom u našoj crkvi trajno pohranjene relikvije bl. Marije Propetoga kao dar Družbe Kćeri Milosrđa. Uz to imali smo još nekoliko razloga za posebnu zahvalu Gospodinu: 50 godina od dolaska sestara Družbe Kćeri Milosrđa u našu župu, 20 godina djelovanja liturgijske skupine Djeca bl. Marije Petković, 10 godina djelovanja Poslanika Milosrđa i 10 godina od osnutka Zaklade »Bl. Marija Petković«.

Slavlje je predvodio naš župnik Damir Ocvirk kojemu zahvaljujemo na duhovnom vodstvu, podršci i zauzetosti u promicanju što-

vanja naše blaženice. Molitvom krunice s blaženičinim razmatranjima pripremili smo se za slavlje svete mise i dolazak blaženičinih relikvija. Članice Zbora gospođa predmolile su krunicu i cijelo slavlje popratile pjesmom pod vodstvom maestra Jurja Ivanića. Liturgijska skupina Djeca bl. Marije Petković, Poslanici Milosrđa i sestre Družbe Kćeri Milosrđa tvorili su svečanu ulaznu procesiju s relikvijarom.

Župnik je u propovijedi istaknuo duboku povezanost poslušnosti Bogu i slobode svakog pojedinca. Podsjetio nas je i na riječ sv. Ivana Pavla II. kako Gospodin nikada nije tako ovisio o slobodnom pristanku čovjeka kao kod anđelova navještenja Blaženoj Djevici Mariji. Marija svoju slobodu da odlučuje o sebi stavlja Bogu na raspolaganje. Ona je sva tu za njega. Ona mu

pouzdanja, vjere i župnog zajedništva i da nas razveseljuju svojom dječjom radošću.

Provincijalna predstojnica Hrvatske provincije Krista Kralja s. M. Nelija Pavlović zahvalila je Bogu na daru velike žene, naše blaženice, a župniku je zahvalila što je u Poslasticima Milosrđa prepoznao snagu djelovanja Božje milosti i što je župljanima dao na štovanje moći bl. Marije Propetoga. Kao jedna od utemeljitelja Poslanika Milosrđa s. M. Emila Barbarić potaknula nas je da slijedimo djelo naše blaženice u duhu Božjega milosrđa i ljubavi prema bližnjemu. Naglasila je da je redovnicima i laicima zajedničko da trebamo učiti, moliti, raditi i Gospodina svjedočiti svojim vjerničkim životom. Podsjetila nas je na to da je naša blaženica osnivala brojna laička društva jer je to prigoda za pouku u vjeri i moralu, a to je i velika potreba našega vremena.

Vesna Puljić, članica Poslanika Milosrđa, zahvalila je svima koji su pripomogli u slavlju naših jubileja u kojem su nam se pridružili i Poslanici Milosrđa iz Novske sa svojim župnikom Milanom Vidakovićem i s. M. Jelenom Krilić i darovali nas prigodnim darovima.

Jubilejska radost prožela je i naše zajedništvo nakon euharistijskoga slavlja u župnoj dvorani Augustina Holija. Hvala Bogu na svim darovima koje nam daje u zajedništvu s onima koji su mu voljni služiti u radosti, jer sve što postoji, dar je njegove ljubavi, kako nas poučava bl. Marija Propetoga.

kliču, predaje mu se, naziva se njegovom službenicom, stavlja se potpuno u službu spasenja čovječanstva. Tako Bog poziva i svakoga od nas da mu se stavimo potpuno u službu. Potaknuo nas je da u suglasju sa slavljem naših obljetnica Bogu kažemo: »Evo poslanika ili poslanice tvoje!« Budući da je upravo toga dana papa Franjo u Vatikanu otvorio sveta vrata i proglasio Godinu milosrđa, onda i naše osobno predanje Bogu dobiva značenje za cijelu Crkvu. Naša se blaženica stavila u službu Božjega milosrđa. I u njoj su jamačno odzvanjale riječi: »Ta Bogu ništa nije nemoguće!«

Župnik je zahvalio Družbi Kćeri Milosrđa na djelovanju kojim su pridonijele razvitku i duhovnom rastu naše župe i što su osnivanjem Zaklade skrbe za potrebite u našem društvu. Poslasticima Milosrđa zaželio čisto i ljubavljivo probodeno srce da budu u službi njegova Božjega milosrđa. Liturgijskoj skupini Djeca Marije Petković zaželio je da uz Božju pomoć i dalje budu nositelji

s. M. Jelena Krilić,
vjeroučiteljica i odgojiteljica
novakinja DKM

Djelotvorno milosrđe

»Goruća mi je želja da tijekom ovog jubileja, kršćani odražavaju *tjelesna i duhovna djela milosrđa*. Bit će to način ponovnoga buđenja naše svijesti, prečesto otupjele prema siromaštvu. (...) Ponovno otkrijmo ona *tjelesna djela milosrđa*: gladna nahraniti, žedna napojiti, gola zaodjenuti, stranca prihvatiti, bolesna ozdraviti, zatvorenoga posjetiti i mrtva pokopati. I ne zaboravimo *duhovna djela milosrđa*: nesigurnoga savjetovati, neuka podučiti, grješnika pokarati, žalosna utješiti, uvrede oprostiti, podnositi one koji nam čine zlo i moliti za žive i mrtve.«¹

Ove riječi je izrekao papa Franjo kršćanima cijeloga svijeta u svojoj buli *Lice milosrđa*. Odjeknule su i u srcima Poslanika Milosrđa u Novskoj i nisu mogli ostati na njih ravnodušni. Oni su sa svojih blagdanskih stolova odvojili malo božićnih poslastica i od svojih blagdanskih (slobodnih dana) otkinuli malo vremena i darovali ga šticienicama doma »Vita« u Novskoj. Tamo su se susreli sa svime onime što može donijeti ljudski život: patnju, bol, ostavljenost, radost, prihvaćanje, vjeru... Da! Susreti koji iznova potiču čovjeka da se suoči sa svojom ljudskom slabošću, krhkošću, prolaznošću, ali i s potrebom da razmišlja o čovjekovoj duhovnoj dimenziji, o onom što nadilazi vrijeme i prostor, da razmisli o čovjeku kao biću vjere, biću koje može i smije trpjeti i sudjelovati u spasenju i otkupljenju svijeta. Biću kojeg Bog ljubi i nikada ga ne ostavlja samog, pa ni u bolesti, patnji, grijehu... Biću kojeg je Gospodin, time što je sam postao Čovjek, posvetio i dao mu božansko dostojanstvo.

Blagoslovljeni oni koji u tišini, strpljivo i s Kristom podnose bijede života!

¹ Papa Franjo, *Misericordiae vultus – Lice milosrđa*. Bula najave izvanrednoga jubileja milosrđa, s tal. prev. Slavko Antunović, Zagreb, Kršćanska sadašnjost, 2015., br. 15.

Julijana Vujica,
postulantica DKM

Djeca iz dječje dobrovoljne radionice Biseri Očeva milosrđa i djeca iz zbora »Stope« iz Blata na Korčuli, u pratnji župnika župe Svih svetih Željka Kovačevića, s. M. Julijane Beretić i postulante Julijane Vujica godine hodočastili su u Dubrovnik prigodom Godine milosrđa i Godine sv. Vlaha, zaštitnika dubrovačke biskupije i grada Dubrovnika.

U autobusu smo pjevali i izmolili krunicu. Čim smo stigli u Dubrovnik pošli smo u dubrovačku katedralu Uznesenja Blažene Djevice Marije gdje smo sudjelovali u euharistijskom slavlju koje je predslavio naš župnik, a animirala djeca uz glazbenu pratnju s. Julijane. Za vrijeme svete mise bila je i mogućnost za ispovijed.

Nakon svete mise uputili smo se prema crkvi sv. Vlaha koju smo razgledali uz stručno vodstvo i saznali nešto više o svecu zaštitniku crkve i Grada i njegovu mučeništvu. Posjetili smo i crkve triju redovničkih zajednica koje djeluju u Dubrovniku: franjevac (Male braće), dominikanaca i isusovaca. Bilo je osobito lijepo iskustvo upoznati duhovno bogatstvo naše Crkve i njezinih redova.

Nakon predaha za ručak pohodili smo crkvu Gospe od Milosrđa franjevac

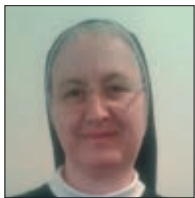
U Godini sv. Vlaha u njegovu Gradu Dubrovačko hodočašće mladih iz Blata, 6. veljače 2016.

kapucina, a na ulazu ispred crkve dočekao nas je kip sv. Leopolda Mandića u prirodnoj veličini, a kako je svetac bio nižega rasta djeca su ga doživjela bliskima sebi. U lijepu okolišu djeca su imala prigodu za igru i druženje prije povratka u Blato.

Zahvaljujemo milosrdnome Ocu za ovo dojmljivo hodočašće i molimo sv. Vlaha za zagovor da nas i dalje prati i čuva na našem životnom putu.

s. M. Janja Jurman,
mjesna predstojnica DKM u Blatu

S blaženicom u svetištu...

Bl. Marija Propetoga i danas s nebeskih visina nastavlja svojim zagovorom širiti ljubav i milosrđe nebeskog Oca. Svjedoci su tome mnogi hodočasnici koji pohađaju njezino svetište u Blatu na otoku Korčuli. Svakodnevno ona k sebi privlači svoje štovatelje kao i namjernike koji nakon zadobivenih milosti postaju njezini vjerni štovatelji. Mnogobrojni hodočasnici u knjizi dojmova ostavljaju svoje zapisane zahvale i svjedočanstva o tome da u blaženičinu svetištu nalaze mir, dobivaju potrebne milosti i žele se ponovno vratiti k njoj, koju su doživjeli kao svoju zagovornicu, prijateljicu, majku i pratilju na svom životnom putu. Sestre Kćeri Milosrđa, njezine duhovne kćeri, svakodnevno dobivaju pozive, poruke i zamolbe da na blaženičinu grobu mole za njihove potrebe, probleme i životne nedaće u kojima žele da ih bl. Marija Propetoga zagovara i posreduje za njih.

Blaženica posreduje milosrđe nebeskog Oca

Ana Pilat rođena je 31. svibnja 2011. s pola srca i od tada je prošla nekoliko teških i vrlo rizičnih operacija. Od prvoga čas svog malog života pokazivala je veliku borbu da živi. Jednako kao i svi oni koji su molili za nju. Nismo sustajali u molitvi s čvrstom vjerom da će nebeski Otac darivatelj života, po zagovoru bl. Marije Propetoga, Ani darovati obnovljene snage i brz oporavak od teških operacija. I doista, za nekoliko mjeseci Ana se oporavila i napredovala u rastu i razvoju kao svako drugo dijete. Živahna, odvažna i žilava Ana se radosno igra sa svojih šestero braće i sestara, trči, skakuće i iz nje zrači punina života koju Bog daje nevinim dječjim dušama.

Ali kako djevojčica raste i napreduje dolazi i vrijeme za još jednu tešku operaciju na srcu u siječnju ove godine. Sestre Kćeri Milosrđa

u blatskoj zajednici opet se žarko mole za već svoju Anu i drugi molitelji uključuju je u zagovornu molitvu blaženici. Njezina majka Sandra javlja sestrama u Blato:

»Još je slaba, ali jako dobro napreduje. Bog je stvarno velik u njezinu i našim životima. Presretni smo da možemo biti Anini roditelji! Mir vama, svim sestrama u zajednici! I veliko, veliko hvala za molitve. I Bogu hvala!«

A malo potom opet šalje poruku:

»Doma smo! Nevjerojatno brzo se Ana oporavila, toliko da se i liječnici čude njezinu oporavku. Molitve su stvarno uslišane! Presretni smo. S pola srca živi sada kao svako drugo zdravo dijete! Hvala za svaku molitvu!«

Neka je slavljem Bog, milosrdni Otac koji ne uskraćuje svoje milosti onima koji mu se svim srcem obrate. Neka se proslavi po zagovoru bl. Marije Propetoga koja je djelima milosrđa sama i preko svojih sestara toliko Božjeg milosrđa pružila potrebitima, a na poseban način siromašnoj i sirotnoj djeci. I danas se po njezinu zagovoru na poseban način Božje ime proslavlja u potrebama djece, obitelji i tolikih u najrazličitijim nevoljama.

Zahvala za milost ozdravljenja

Bog mi je dao milost da sam više puta po franjevačkoj dužnosti mogla doći u svetište bl. Marije Propetoga. Naš je župnik 7. studenoga 2015. ponovno poveo svoje župljane blaženici u Blato. Hodočašće je bilo pokorničko, u molitvi i šutnji. Shvatila sam da mobitel trebamo isključiti. U autobusu je vladala tišina i mir, ali kad smo se vozili brodom osjetila sam da moram nazvati meni dragu i blisku osobu. Htjela sam joj reći da sam na hodočašću. Ona je pak jedva govorila. Ležala je teško bolesna već nekoliko dana, s visokom temperaturom i bolovima u predjelu pluća, a nije smjela uzimati antibiotike. Osjetila sam veliku bol zbog njezina trpljenja i obećala da ću blaženicu moliti za ozdravljenje. U autobusu je župnik započeo kronicu za uspjeh hodočašća. Preporučio je sve za koje smo obećali moliti, sve naše obitelji i bolesnike. U svetištu je za vrijeme euharistije i klanjanja pred Presvetim ponovno molio za naše bolesnike, za naše mile

i drage za koje smo došli moliti i preporučiti ih blaženici. Molio ju je da nas zagovara u Isusa, da naše molitve i želje budu uslišane. Posebno sam molila za zdravlje moje bolesnice. Cijelo vrijeme sam osjećala mir i veliko pouzdanje u Boga i blaženičin zagovor. I milost po njezinu zagovoru nije izostala. Na putu kući cijelo smo vrijeme molili, pjevali i zahvaljivali Bogu i našoj blaženici na milosnom danu. Nazvala sam svoju bolesnicu, a oni mi kaže:

»Danas sam osjetila kao da se nešto od mene otkinulo, nestala je teška bol iz pluća i visoka temperatura. Ustala sam i obavljam poslove u kući, bez ijednog popijenog lijeka. Naša mi je blaženica isprosila zdravlje u Boga i sad se dobro osjećam. Ujutro idem u crkvu na svetu misu zahvaliti Isusu na velikoj milosti koju sam primila po zagovoru naše blaženice.«

Zahvalna sam Bogu što nas je župnik poveo na hodočašće. Hvala svim sestrama koje nas primaju u svetištu. Bože, čuvaj sve sestre Družbe Kćeri Milosrđa, da uvijek s radošću primaju sve hodočasnike, kao što su i nas primile. Blaženice naša, osvjedočili smo se u tvoje milosrdno srce, tvoju svetost i tvoj moćni zagovor. Hvala ti što si nam svima dala da na ovom hodočašću doživimo puno milosti, ljubavi, mira i radosti. I dalje se utječem tvom moćnom zagovoru za obitelj, župu, domovinu i cijeli svijet. Zahvalna,

Mila Šuto

Samo Bog zna što se događalo u mojoj duši i koliko sam bila tužna i nesretna zbog fakulteta i ispita s kojim je zapelo i nisam znala hoću li ga moći položiti i diplomirati. U to vrijeme su u našu župu došle dvije sestre Kćeri Milosrđa i govorile nam o bl. Mariji Propetoga. Počela sam joj se moliti za zagovor u svojoj nevolji. To nisu bile neke velike molitve, već samo jedna desetica krunice svaki dan. Poslije sam počela sve više moliti, svakodnevno. Hvala Bogu, položila sam ispit i diplomirala. Zahvaljujem svojoj blaženici na pomoći oko ispita, ali – koliko god da mi je to bio nepremostiv problem – još više joj zahvaljujem što sam naučila moliti i predati dragome Bogu sve svoje misli, osjećaje i strahove. Sramim se priznati, ali iako sam praktična katolkinja cijeli život, tek sam se pred taj ispit potpuno predala Božjoj volji. Moje čudo je u tome što su s molitvom blaženici počele promjene u mojoj duši. Ovo ne znači da sam sada najbolja osoba i da nemam sumnji i strahova, već znači da sam sad svjesna da u toj borbi nisam sama. Kada mi postane teško samo kažem: Isuse, misli ti. A sve je počelo po zagovoru bl. Marije Propetoga!

I. S.

Moju župu bl. Alojzija Stepinca pohodile su sestre Kćeri Milosrđa i govorile nam o bl. Mariji Propetoga. Od tada sam svaki dan molio litanije bl. Marije Propetoga na nakanu da blaženica meni i mojoj obitelji pomogne sačuvati krov nad glavom, jer se radilo o dražbi moje jedine nekretnine koja je provedena 9. srpnja 2015. Na moju molbu da mi ne uzima nekretninu, nego da ću se dogovoriti s bankom, kamatar je ipak odustao od preuzimanja nekretnine. Nastavio sam s molitvom litanija blaženici, a prije nekoliko dana vidio sam da je bl. Marija Propetoga umrla na glasu svetosti 9. srpnja 1966. Prepoznao sam to kao svoju poveznicu s njom u uslišanju moje molitve.

D. R.

Pomoć

Majko,
Što srce toplo
Za druge imaš.
Pogledaj,
Ovo je dijete tvoje,
Samo i preplašeno.
Požuri,
Dođi,
Nježnu ruku spusti
Na ranu koja boli,
Marijo Propetoga.
Sjeti se
Svoje napuštenosti
I straha
U dugim tamnim noćima.
Pokaži svom djetetu
Krista Raspetoga,
Tu zvijezdu koja svijetli
Do vječnosti,
Tu nadu
Što živi uvijek.

Jela Protić

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasminka Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić
s. M. Vlatka Bratinščak
s. M. Jasminka Gašparović
s. M. Janja Jurman
Katica Knezović
s. M. Jelena Krilić
s. M. Fátima Kršlović
s. M. Silvana Milan
s. M. Nelija Pavlović
Teo Šeperović
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protivrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 75., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: kceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«

bl. Marija Propetoga

Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca i
studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a potrebe su
iz dana u dan sve veće. Svjesni smo toga da nitko od
njih ne bi smio biti uskraćen u školovanju koje im
otvara vrata za osamostaljenje i pomaganje mlađoj
braći i sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.

Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem kucamo
na vaša vrata sa zamolbom da ne zaboravimo našu
braću i sestre u potrebi, posebice djecu koja se bez
školovanja ne mogu nadati boljoj budućnosti – tu im
nadu ne smijemo ugasiti.

Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one koji
nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Štovanje bl. Marije Propetoga

Zahvaljujemo župama koje smo nedavno pohodili na zani-
manju za bl. Mariju Propetoga gdje su nas primili župnici:
dr. sc. Danijel Crnić, župa Muke Isusove,

Vukomerec, Zagreb

Mijo Horvat, župa sv. Fabijana i Sebastijana, Varaždin
Stjepan Rusan, župa BDM Majke Božje, Remetinec - Blato.

**Rado se odazivamo na pozive u župe i zajednice u ko-
jima možemo posvjedočiti o vjernički uzornu životu i
djelovanju naše blaženice.**

Objašnjenje uz naslovnicu:

Slika 9. postaje Križnoga puta koji je naslikao fra Budimir
Cvitković, OFM, a nalazi se u župnoj crkvi sv. Obitelji u
Osijeku. Prikaz je to bl. Marije Propetoga kao one koja po-
maže Isusu nositi križ.

»Ljubite siromašne, budite majke siromasima,
prave kćeri Milosrđa, prave kćeri sv. Franje.
Poslušajte, kćeri moje, glas svoje siromašne majke:
ljubimo Isusa Krista, našega Gospodina, zaručnika naših duša,
svim svojim srcem i svim svojim silama,
zauzimajući se za siromašne duhom,
pravom ljubavi prema Bogu i bližnjemu.«

bl. Marija Propetoga
(27. ožujka 1944.)

